

# Децата в сърцето на нашата планета

*Дарина Дончева,*

*студент в Магистърска програма „Предучилищна и начална училищна педагогика“  
в Педагогически факултет на Тракийски университет - Стара Загора*

Децата са сърцето на нашата планета -  
децата са слънце, звезда и огнена комета.  
Децата са вълшебни семенца,  
с пламнали очи, ръце, сърца.

Децата са нашата надежда,  
която в цветния прозорец се оглежда.  
Те са нашия разцъфнал път,  
звездица скрили в своята гръд.

Децата са в сърцето на нашата планета,  
надежда и бъдещето за човека.  
Те са тайнствена врата,  
отвориш ли... - ще влезе любовта!!!

Какъв ли би бил живота на планетата без децата?... Дори не мога и да си го представя!

Залутани в стихията на непрестанна и вечна пулсация, преплитане и противопоставяне на двете изначални реалности – разруха и съзидание, бездушие и всеотдайност, омраза и обич, зло и добро, грозно и красиво, мрак и светлина, единствено Детето е нашият маяк и спасител.

„Да видиш чудото на живота през очите на едно дете означава да изпиташ най-голямото удоволствие на света“ (Марк Твен).

Децата са този цвят, който обагрят сивото ежедневиe. Те са този чист и по детски наивен поглед, който ни кара да мечтаем с тях и за миг да излезем от реалността и да се потопим в тяхната приказка.

Децата умеят да обичат безрезервно, да прощават искрено, да се радват на живота безгранично. Тези малки и неустойими същества са безкрайно любопитни и всичко, което правят, е съпътствано от огромен ентузиазъм.

Децата могат да ни научат на прекрасни житейски уроци. Те могат да бъдат наши духовни учители, наши гурута. Те са балансът, сърцето на нашата планета. Ние възрастните препускаме през живота, грижейки се повече за задълженията, отколкото за собственото си щастие. Но в един момент сякаш дъхът ни секва, осъзнавайки, че носим най-ценната огърлица - прегръдката на две ръчички. Децата не търсят никакъв интерес в хората, които обичат, и не се страхуват по никакъв начин да покажат своята обич. Те ще ви прегърнат с всички сила и то без да искат нещо в замяна.

„Насладете се на малките неща, един ден може би ще погледнете назад и ще осъзнаете, че те са били големи“ (**Робърт Браулт**). Малките неща имат потенциал да ни вдъхновяват и децата го знаят. Те могат с часове да се радват на плажа, морето, прехвърчащите птички над главите им, на дъжда, снега или дъгата.

Попитайте едно дете какво иска да стане като порасне голямо и то без да се замисли, най-вероятно ще ви отговори или пилот, или принцеса. Детските мечти нямат граници, а вратата е тази, която им е най-добър съюзник.

Децата не живеят в миналото, нито се грижат твърде много за бъдещето си. Те не кроят големи планове, а живеят спонтанно и за мига. Знаят да дадат 100% от себе си в това, което правят в момента и се наслаждават на всяка секунда.

### **За децата може да се говори и пише безкрайно...**

Каквото и да се каже за тях, вече е било казано. Но на хората никога, докато свят светува, няма да им омръзне да се възхищават и да се радват на бъдещето на човечеството в лицето на най-милите създания на планетата. В отношението си към тях, ние, големите, по един или друг начин, синтезираме най-доброто от душевността и морала си. И няма как другояче да бъде, **защото в техните очи, сърца и игри, виждаме смисъла на съществуването, на стремежите си, на мечтите си, на живота си...**

В тези малки невинни същества, по един странен, необясним и вълшебен начин, откриваме извора и черпим от него изконните добродетели – любов, надежда, упование, искрена вяра, духовни сили и вдъхновение. А понякога, да си признаем, и то не рядко, **в техния поглед, в тяхната прегръдка, намираме най-могъщата и сладка утеха.**

Децата? Те са сърцето на нашата планета. Те са достойни да бъдат пример за подражание. Простотата на детските уроци е впечатляваща и ако съумеем да се вслушаме в тях, светът ще бъде едно по-добро място.